

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2016

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie : Przewodniczący : SSR Barbara Civińska

Protokolant: Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z wniosku P. N.

z udziałem A. N.

o wykonanie kontaktów z małoletnią S. N.

postanawia:

1. zagrozić A. N. nakazaniem zapłaty na rzecz P. N. kwoty 50 (pięćdziesiąt) złotych za każde niewykonanie kontaktów ojca z małoletnią S. N. urodzona (...) ustalonych w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 maja 2010 roku w sprawie o rozwód sygnatura akt VII C 86/09,
2. w pozostałym zakresie oddalić wniosek,
3. pozostawić strony przy poniesionych kosztach postępowania.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 11 stycznia 2016 roku, P. N., wniósł o zagrożenie zapłatą sumy pieniężnej A. N., za niewykonywanie kontaktów ojca z małoletnią S. N., na zasadzie art. 598¹⁵ Kodeksu postępowania cywilnego. Wezwany do uzupełnienia braków pisma wnioskodawca wskazał, iż kontakty nie były realizowane w dniach: 20.05.2015, 26.05.2015, 28.05.2016, 15-18.05.2015, 29.05-01.06.2015, 03.03.2015, 09.06.2015, 17.06.2015, 23.06.2015, 25.06.2015, 12-15.06, 26-29.06.2016, 01.07.2015, 07.07.2015, 15.07.2015, 21.07.2015, 23.07.2015, 29.07.2015, 10-13.07.2015, 24-27.07.2015, sierpień 2015, 02.09.2015, 08.09.2015, 16.09.2015, 22.09.2015, 24.09.2015, 30.09.2015, 11-14.09.2015, 25-28/.09.2015, 06.10.2015, 8.10.2015, 14.10.2015, 20.10.2015, 22.10.2015, 28.10.2015, 9-12.10.2015, 23-26.10.2015, 03.11.2015, 05.11.2015, 11.11.2015, 17.11.2015, 19.11.2015, 25.11.2015, 06-09.11.2015, 20-24.11.2015, 01.12.2015, 03.12.2015, 09.12.2015, 15.12.2015, 17.12.2015, 23.12.2015, 29.12.2015, 31.12.2015, 04-07.12.2015, 18-21.12.2015, 06.01.2016, 12.01.2016, 14.01.2016, 19.01.2016, 01-04.2016, 15-18.01.2016. A ponadto wniesiono o zagrożenie nakazaniem zapłaty kwoty 200 zł za każdy niezrealizowany kontakt od godziny 18⁰⁰ do 21⁰⁰ w dni przypadające zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 13 maja 2010 roku; kwoty 500 zł za każdy niezrealizowany weekend; kwoty 1.000 zł za niezrealizowanie kontaktów przypadających na połowy wakacji letnich; kwoty 1.000 zł za niezrealizowanie kontaktów przypadających w Święta Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy w latach parzystych (k. 13-14).

Uczestniczka postępowania w dniu 8 czerwca 2016 roku złożyła pismo procesowe zawierające wniosek o wysłuchanie w sprawie jej małoletniej córki S. N., natomiast podczas rozprawy w dniu 9 czerwca 2016 roku wniosła o oddalenie wniosku P. N..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

Małoletnia S. N. urodzona (...) jest dzieckiem A. N. i P. N.. Wyrokiem z dnia 13 maja 2010 roku Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt VII C 86/09 orzekł rozwód związku małżeńskiego rodziców małoletniej, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią S. powierzył obojgu rodzicom i ustalił miejsce zamieszkania małoletniej w każdorazowym miejscu zamieszkania jej matki. Udział ojca w kosztach utrzymania małoletniej ustalono na kwotę 2.500 zł. Ponadto ustalono kontakty ojca z córką w następujący sposób:

1. Co drugi weekend od piątku godziny 17⁰⁰ do poniedziałku do godziny 9⁰⁰, poczynając od 15 maja 2010 roku poza miejscem zamieszkania dziecka;
2. We wtorek i czwartek każdego tygodnia, w którym ojciec spędza weekend z dzieckiem, od godziny 18⁰⁰ do godziny 21⁰⁰ w miejscu zamieszkania dziecka;
3. W środę każdego tygodnia, kiedy ojciec nie spędza weekendu z dzieckiem, od godziny 18⁰⁰ do godziny 21⁰⁰ w miejscu zamieszkania dziecka;
4. Połowę wakacji letnich;
5. Święta Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy w latach parzystych

(wyrok rozwodowy k. 15-16).

Małoletnia S. ma aktualnie ukończonych lat 12. Zamieszkuje wraz z matką w W.. Jest dzieckiem z niepełnosprawnością stopnia I z powodu rdzeniowego zaniku mięśni ((...)). Porusza się na wózku inwalidzkim i wymaga całodobowej opieki i pielęgnacji. Stałą opiekę na niepełnosprawną córką sprawuje matka, która nie pracuje zawodowo. Utrzymuje się z zasiłku pielęgnacyjnego, środków własnych oraz alimentów zasądzonych od ojca małoletniej na kwotę 2.500 zł. Dodatkowo korzysta ona z regularnego wsparcia dochodzących pielęgniarek, rehabilitantów i tzw. cienia ucznia, który pomaga małoletniej w nauce i odrabianiu lekcji. Mieszkanie uczestniczki postępowania jest w pełni dostosowane do potrzeb niepełnosprawnego dziecka, zapewniono odpowiednie sprzęty do obsługi i pielęgnacji: wózek z oprogramowaniem, podnośnik rehabilitacyjny do przenoszenia do wanny i łóżka, łóżko rehabilitacyjne z automatyczną regulacją, koflator-asystor kaszlu, respirator wspomagający oddychanie nocy i nebulizator drażniący drogi oddechowe. Małoletnia pozostaje pod stałą opieką pediatry, neurologa, stomatologa i okulisty (k. 34).

Ustalone w wyroku rozwodowym kontakty ojca z córką nie są realizowane od koło kwietnia – maja 2015 roku, co na gruncie rozpoznawanej sprawy jest bezsporne. Ojciec ostatnim razem widział córkę w maju bieżącego roku, bowiem przyjechał do szkoły. Małoletnia bowiem nie chce kontaktować się z ojcem, nie czuje się w jego obecności bezpieczna. Matka natomiast nie chce zmuszać córki do kontaktów z ojcem, twierdzi, iż szanuje pogląd dziecka w kwestii kontaktów z ojcem. P. N. stara się kontaktować z córką za pośrednictwem środków komunikowania na odległość (np. mailowo, sms-owo, telefonicznie, przez S.'a), co jednakże nie dochodzi do skutku. Małoletnia odbiera maile od babci ojczystej i czasem na nie odpisuje. (zeznania wnioskodawczyni i uczestnika postępowania k. 49-51).

W tutejszym Wydziale toczy się postępowanie o sygn. akt VI Nsm 775/12 z wniosku P. N. zmianę kontaktów z małoletnią S. N., sprawa jest w toku (k. 29).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w aktach postępowania, ze szczególnym uwzględnieniem zeznań wnioskodawcy oraz uczestniczki postępowania. Sąd uznał je za wiarygodne. Ponadto Sąd uwzględnił treść wywiadu kuratora oraz złożonych do sprawy dokumentów. Należy podkreślić, iż istota niniejszego postępowania tj. fakt nierealizowania kontaktów P. N. z małoletnią córką nie był sporny.

Sąd oddalił wniosek uczestniczki postępowania o wysłuchanie małoletniej S. N., bowiem kwestia stanowiska małoletniej co do realizowania kontaktów z ojcem nie ma wpływu na treść rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, zaś może mieć znaczenie w sprawie o zmianę kontaktów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Wniosek należało uwzględnić w sposób opisany w postanowieniu.

W związku z wejściem w życie w dniu 13 sierpnia 2011 roku ustawy z dnia 26 maja 2011 roku o zmianie Ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, do Kodeksu postępowania cywilnego wprowadzone zostały przepisy art. 598¹⁵⁻²¹ w Oddziale 6 pod tytułem „Sprawy dotyczące wykonywania kontaktów z dzieckiem”, których istota sprowadza się do zastąpienia postępowania egzekucyjnego w trybie art.1050 i 1051 Kodeksu postępowania cywilnego odrębnym postępowaniem opiekuńczym o wykonanie kontaktów z dzieckiem. Poprzednio środkiem przymuszającym rodziców do wykonywania kontaktów z dzieckiem była grzywna na rzecz Skarbu Państwa z zamianą na areszt, obecnie jest to zaś oznaczona suma pieniężna za każde naruszenie obowiązku płatna na rzecz rodzica domagającego się przymuszenia drugiego rodzica do respektowania ustalonych kontaktów. Obligatoryjna jest przy tym dwuetapowość postępowania: w pierwszym orzeczeniu musi nastąpić ustalenie zagrożenia określoną sumą pieniężną za każde naruszenia określonego obowiązku, w drugim orzeczeniu natomiast sąd może na wniosek uprawnionego nakazać zapłatę należnej sumy pieniężnej ustalając jej wysokość stosownie do liczby naruszeń z zastosowaniem stawki określonej w pierwszym orzeczeniu. Postępowanie w tym zakresie ma na celu zapewnienie prawidłowej realizacji prawa i obowiązku zarówno rodziców jak i dzieci do utrzymywania ze sobą kontaktów, wynikającego z art. 113 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

W niniejszym postępowaniu, które jest pierwsze między stronami, ma zastosowanie art. 598¹⁵§ 1 k.p.c., który stanowi że jeżeli osoba, pod której pieczę dziecko pozostaje, nie wykonuje, albo niewłaściwie wykonuje obowiązki wynikające z orzeczenia albo ugody zawartej przed sądem lub mediatorem w przedmiocie kontaktów z dzieckiem, sąd opiekuńczy uwzględniając sytuację majątkową tej osoby zagrozi jej nakazaniem zapłaty na rzecz osoby uprawnionej do kontaktu oznaczonej sumy pieniężnej za każde naruszenie obowiązku. Bezspornym jest, że od około roku ojciec nie ma kontaktów ze swoją małoletnią córką. Prawo P. N. do kontaktów z córką wynika z przepisów Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, zaś sprecyzowane zostało w orzeczeniu Sądu, prawomocnym i podlegającym wykonaniu. Uprawnienie ojca do kontaktu w określone dni rodzi zobowiązanie matki do umożliwienia byłemu mężowi spotkań z córką. W tym miejscu należy podkreślić, iż kontakty z rodzicem są także prawem małoletniego dziecka i służyć mają jego dobru. Kwestia ewentualnej zmiany czy też ograniczenia kontaktów P. N. z S. N. może być przedmiotem odrębnego postępowania. W sprawie o wykonanie kontaktów Sąd nie bada zasadności ustalonego sposobu kontaktów rodzica z dzieckiem i nie ma możliwości zmiany tychże ustaleń.

Uczestniczka postępowania nie kwestionuje, iż kontakty ojca z małoletnią córką nie są realizowane. W świetle powyższego Sąd uznał za zasadne, co do istoty, zagrożenie uczestniczce postępowania nakazaniem zapłaty na rzecz P. N. określonej sumy pieniężnej. Bez znaczenia w tym kontekście pozostaje okoliczność, iż S. wyraża niechęć do spotkań z ojcem. Małoletni nie jest uczestnikiem postępowania o wykonanie kontaktów i nie ponosi żadnej odpowiedzialności prawnej za prawidłowość wykonywania wyroku rozwodowego. Obowiązek ten spoczywa jednakże na rodzicach. Matka małoletniej winna, dla dobra swojej córki, dążyć do zapewnienia stałego kontaktu małoletniej z ojcem. Jako rodzic sprawujący nad córką bieżącą opiekę A. N. ma w ocenie Sądu możliwości nakłonienia córki do kontaktów z ojcem, początkowo telefonicznych czy mailowych a z czasem także osobistych. Brak kontaktu z ojcem nie służy bowiem dziecku. P. N. obiektywnie nie zagraża dobru małoletniej, stara się być dla niej dobrym ojcem. W ocenie Sądu powinien on wykazać się większą determinacją w dążeniu do regularnych, osobistych spotkań z córką, poczynając od kontaktu na odległość – wysłać maila, smsa, etc. Dziecko musi mieć kontakt z obojgiem rodziców, w życiu mogą zdarzyć się różne, losowe sytuacje wymagające przejścia opieki nad małoletnią przez rodzica, który dotychczas nie sprawował nad nią bieżącej opieki. Kontakt małoletniej dziewczynki z ojcem jest także ważny dla prawidłowego

rozwoju emocjonalnego dziecka. Matka nie powinna dyskredytować roli ojca w życiu dziecka, ani akceptować niechęci dziecka do drugiego z rodziców.

Biorąc pod uwagę stanowisko małoletniej oraz jej matki w przedmiocie kontaktów wnioskodawcy z córką, zasadne wydaje się udanie się rodziców, wspólnie, do psychologa i uzyskanie fachowej porady w sprawie prawidłowego prowadzenia kontaktów ojca z dzieckiem. Postępowanie w tym kierunku prowadzone będzie jednakże w sprawie o zmianę kontaktów.

Precyzując sumę pieniężną, nakazaniem zapłaty której zagrożono uczestnicze, Sąd miał na uwadze, iż jedyną przesłanką oznaczenia tej kwoty jest „sytuacja majątkowa” osoby zobowiązanej do zapłaty. Sąd miał na uwadze, iż A. N. nie pracuje, jednakże posiada określone „własne zasoby” pieniężne pozwalające jej utrzymać siebie i małoletnią córkę. Nadto otrzymuje ona także zasiłek pielęgnacyjny oraz 2.500 zł alimentów miesięcznie. Kierując się zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, należy przyjąć, iż kwota 50 zł będzie adekwatna do sytuacji materialnej uczestniczki postępowania. Sąd wyraża nadzieję, że niniejsze orzeczenie uświadomi matce małoletniej, że ponosi ona odpowiedzialność za kontakty ojca z córką i nie może „zasłaniać” się w tym zakresie stanowiskiem małoletniego dziecka.

W pozostałym zakresie wniosek należało oddalić, bowiem wnioskodawca zagrożenie nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej ma na celu przymuszenie osoby naruszającej postanowienia w przedmiocie kontaktów go do wykonania ciężących obowiązków, jednakże nie może jednocześnie powodować nadmiernego uszczerbku w majątku tejże osoby. Sąd ma świadomość, iż koszty utrzymania małoletniej S. ze względu na jej stan zdrowia znacząco przewyższają koszty utrzymania przeciętnej nastoletniej dziewczynki.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie powołanych powyżej przepisów, orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Stosownie do art. 520 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, mając na uwadze powyższe Sąd pozostawił wnioskodawcę i uczestniczkę postępowania przy poniesionych kosztach postępowania.